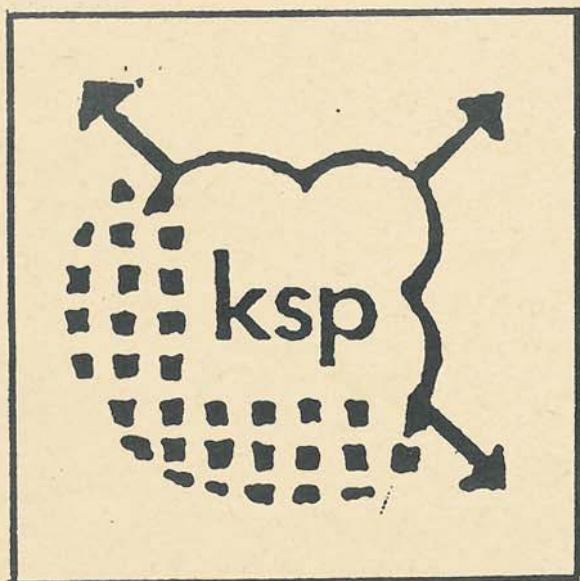
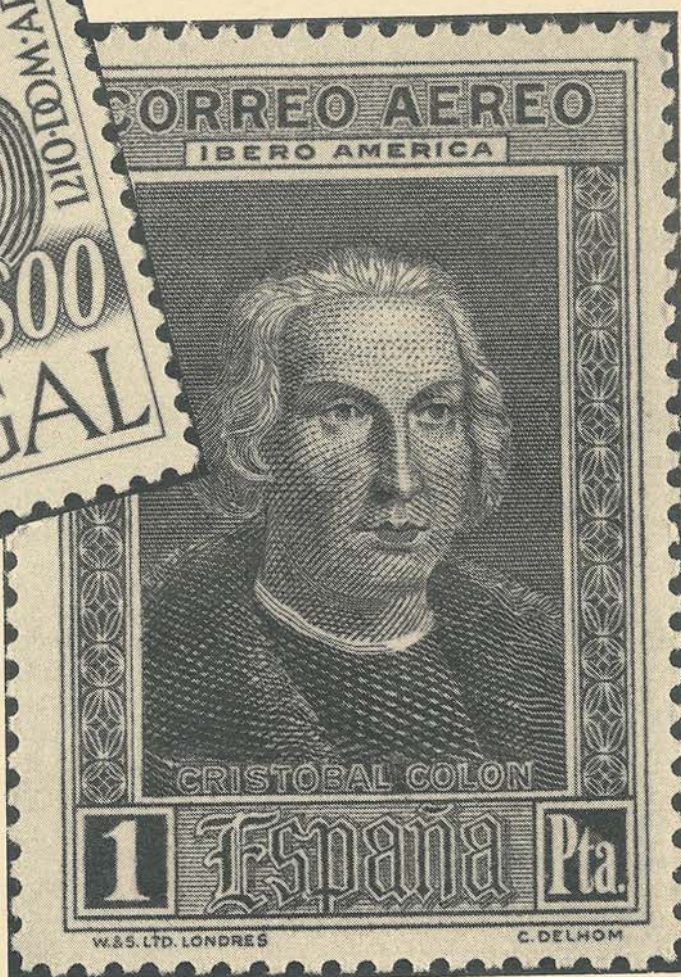

IBERIA

kontaktgroep
spanje ~ portugal

Tevens werden de in "Iberia" nummer 30 gepubliceerde Statuten, het Huishoudelijk Reglement, het Veiling-Reglement en het Reglement Adviescommissie Nalatenschappen zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd. Er waren enige aanpassingen nodig in verband met het Nieuw Burgerlijk Wetboek (NBW).

Voor de komende **FilatelieBeurs '95** hebben al enkele leden zich aangemeld om onze stand te bemannen. Graag zien wij nog enkele aanmeldingen om deze bemanning 'goed en ruim' te laten verlopen. Gaarne aanmelding via het secretariaat.

Catalogus 'Amfil' op de computer.

Wie de catalogus 'Amfil' op zijn computer wil hebben, kan zich melden bij de heer J. Pizarro González, telefoon: 070 - 3294737. De kosten van het floppy zijn f 15,--.

Nuno Alvares Pereira.

In 1931 werden in Portugal zes herinneringszegels uitgegeven vanwege de 500-ste sterfdag van bovengenoemde 'houwdegen' (= een vechtersbaas), zoals het Nederlandsch Maandblad voor Philatelie het op 16 december 1931 in nummer 12 omschrijft. De zes zegels, Núcleo nummers 537 - 542, hebben de volgende oplaagcijfers:

de 15 C.(537) 1.500.000;

de 25 C.(538) 2.500.000;

de 40 C.(539) 4.000.000;

de 75 C.(540) 250.000;

de 1E25 (541) 500.000;

de 4E50 (542) 250.000.

Deze cijfers worden door de Santos (nummers 553 - 558) geconfirmeerd, zij het dan dat Santos voor de 25 C. ook 1.500.000 aangeeft.

De circulatie was van 1 november 1931 tot 31 december 1931 en de waarden 15 C., 25 C., 40 C. en 4E50 werden van 4 januari 1934 tot 30 september 1945 weer in omloop gebracht om door de voorraden heen te raken. De 75 C. en de 1E25 waren toen al opgebruikt.

Dat de voorraden niet gering waren bleek uit de overdrukemissie van 1993, waarbij de gehele serie met de opdruk '40 C.' werd voorzien, omdat de 40 C. het meest werd gebruikt.

Om niet de idiote toestand te krijgen dat de 40 C. opdruk ook op de 40 C.-zegel zou komen, koos men voor de 40 C. de '15 C.'-opdruk. Deze zegels circuleerden van september 1933 tot 30 september 1945.

De 40 C. en de 4E50 komen zonder waarde-aanduiding voor, zijn echter clandestien in omloop gekomen.

De opdruk serie is bij Núcleo de nummers 548 - 553 en bij de Santos de nummers 559 - 564. De oplaagcijfers zijn:

de 15 C. op 40 C. 1.145.000;	de 40 C. op 75 C. 151.200;
de 40 C. op 15 C. 516.300;	de 40 C. op 1E25 245.000;
de 40 C. op 25 C. 894.600;	Van de 40 C. op 4E50 159.500.

Vandaar de verklaring voor de zeer hoge cataloguswaarden van de 75 C., 1E25 en 4E50 voor toch vrij recente herdenkingszegels; met name blijkt bij de 1E25 en 4E50 dat er van de oorspronkelijke zegels minder dan 100.000 exemplaren in omloop zijn gekomen en dus zou de waarde van de 75 C. wat de catalogus aangaat even hoog moeten liggen als de 4E50, echter ongebruikt is hij 6X minder waard, gebruikt meer dan 2X en ligt daarmee onverklaarbaar op het 1E25 niveau.

Onverklaarbaar maar toch constateerbaar, de gebruikte 4E50 komt heel weinig voor. De 'postfrisse' 4E50 ligt al op de fl. 300,-!! Al deze gegevens vindt u in de Ferreira, de Santos en de Núcleo.

Er bestaat ook een dubbele opdruk van de '40 C. op 15 C.'-zegel en bij de '40 C. op 1E25'-zegel ontbreekt de oorspronkelijke waarde. Maar wie was nu Nuno Alvares Pereira, van wie alleen Ferreira vermeldt dat de zegel de beeltenis van een xilogravure (= een houtgravure) uit de eerste helft van de 17e eeuw stamt, en van wie het maandblad althans nog te vermelden weet dat hij een houwdegen was die de Spanjaarden in 1384 bij Atoleiros een zware nederlaag heeft toegebracht. De informatie van het Maandblad van 1931 is zoverre correct dat het een belangrijke slag bij Atoleiros aangeeft; toen echter was Nuno Alvares Pepeira een knaap van 25 jaar die door zijn edele inborst en dapperheid opviel.

Hoe kwam het nu tot deze slag? Koning Fernando van Portugal was getrouwd met de Spaanse Leonor en liet zijn enige kind, dochter Beatriz, trouwen met een Spanjaard. Drie maanden later stierf hij en kreeg de minnaar van Leonor, de gouverneur van Galicië, Conde Andeiro, grote invloed in het verspaanste Portugese Hof.

Het volk en enkele edellieden waren bang voor de Spaanse overheersing en toen de koningin Leonor haar minnaar Conde Andeiro van Galicië benoemde tot Conde de Ourém was de maat vol, onder andere bij de jonge Nuno Alvares.

Deze kringen zochten naar een nieuwe troonopvolger en schoven de Mestre de Aviz naar voren.

De koningin was hiervoor bevreesd en zond de Mestre de Aviz naar Alentejo om de lange grenzen te bewaken. Deze Mestre echte, bracht met wat samenzweerders de Conde Andeiro om in het koninklijk paleis, waar hij zich volgens overlevering in een kast van het koninklijk vertrek had verstopt. In het Paço te Lisboa. De Mestre de Aviz werd staande voor het raam van het koninklijk paleis door het volk als Verdediger des Vaderlands uitgeroepen en hier werd een eerste aanzet gegeven tot zijn latere koningschap: Juan I.

Zoals gezegd was de jonge Nuno Alvares volgeling van de Mestre de Aviz. De reactie van de Spanjaarden op deze gebeurtenissen was de inval van de Koning van Castilië (Castela) in de Alentejo en de omsingeling van Lisboa. Bij Atoleiros kwam het tot een slag met de Spanjaarden (overigens gesteund door een groot deel van de Portugese adel die met hun volk de Koningin trouw had gezworen).

Nuno Alvares ging nu de troepen als vrijwilliger dapper voor en gebruikte zijn, in Engeland opgedane, krijgstaktiek (het zogenaamde 'carré') om de gecombineerde troepen te verslaan. Dit gebeurde in 1384 en in de komende maanden werd de Mestre de Aviz door zijn volgelingen tot Koning Juan I van Portugal uitgeroepen, zeer tot ongenoegen van de naburen.

De Spanjaarden hadden intussen hun handen vol aan de onderlinge oorlogen: Granada tegen Castilië, tegen Galicië etc. en zo duurde het tot 1385 voordat de Koning van Castilië opnieuw Portugal binnenviel.

Nuno Alvares Pereira was intussen opperbevelhebber van de strijdmachten onder Koning Juan I en bracht de Spanjaarden in de slag van Aljubarrota (Batalha) de beslissende nederlaag toe (1385) die de "independencia" inluidde.

Het was dus deze slag die hem echt beroemd maakte en die alles beslissend was. Hij versloeg een grote overmacht van Spanjaarden door zijn 'carré'-techniek.

Vanuit Coimbra kreeg hij als vrijwilligers de 'Ala dos Namorados', de studenten-elite van de universiteit. Zij kwamen allen om!

Zo was Nuno Alvares Pereira dus de beroemde bevrijder, opperbevelhebber van de Portugezen. Hij had echter pastoor willen worden!

Jan van Gerwen.

De Handel in Spaanse en Portugese zegels.

Het zal u zijn opgevallen dat in de handel weinig Portugal wordt aangeboden, dat wil zeggen materiaal dat voor de specialist van belang is. Meestal vinden wij onze weg via veilingen maar soms blijven bepaalde nummers onvindbaar.

In de handel zijn twee zaken bekend die met zekere regelmaat Portugal aanbieden; Den Oudsten in Utrecht via advertenties in

het maandblad(incidenteel) en de heer G.L. van Toor in Arkel met speciale landenrondzendingen.

De heer Van Toor heeft diverse Spaanse en Portugese verzamelaars in de boeken staan en geeft met enige regelmaat lijsten Spanje en lijsten Portugal uit die voor ons best interessant kunnen zijn. Zo kreeg ik via hem uit 1916 de ongebruikte Rode Kruiszegel (Núcleo nummer 2) met de opdruk "Comissão Portuguesa Prisioneiros de Guerra", een zegel die ik alleen van horen zeggen kende. Zelfs vond ik de 100 Reis van D. Luis I 'rechteband'type in de tanding 14, zij het dan dat een tandje ontbrak, echter voor studiedoeleinden een onmisbaar attribuut.

De moeilijke portzegels van de zeeweg naar Indië (Núcleo nummers 1 - 6) werden aangeboden en verschillende lastige zegels trokken mijn aandacht.

Natuurlijk is het een persoonlijke indruk, maar belangstellenden kunnen het altijd proberen bij: de heer G.L. van Toor, Postbus 16, 4240 CA Arkel. Vermeldt u erbij dat u lid bent van onze vereniging "Iberia".

Ook de Spaanse lijst is uitgebreid en brengt net als de Portugese de eerste nummers, o.a. op tandingen. De prijzen zijn alleszins schappelijk tot onder 30% van de cataloguswaarde. De kwaliteit staat goed omschreven. Het betreft rondzendingen, dus u kunt uw nummers als zichtzending ontvangen, er uit halen wat u wilt en de rest retourneren. Ik ben van mening dat de aanbiedingen van de heer Van Toor een mooie uitbreiding is van het toch al geringe aanbod van Spaanse en Portugese zegels en het gebodene is redelijk van kwaliteit en zeker van prijs.

Jan van Gerwen

Het begin van de Portugese Postadministratie(2)

Op de laatste bijeenkomst van 19 november 1994 heeft Frits van Beekum een lezing gehouden over stempels van Portugal.

Op de bijeenkomst werd verzocht om de lezing in "Iberia" te plaatsen. De tekst van de lezing is zodanig aangepast, zodat deze aansluit op het artikel in "Iberia" nummer 30.

Zoals eerder vermeld, werd bij een decreet van 27 oktober 1852 de organisatie van de Portugese Post in tien Postadministraties verdeeld, met vestigingen in Lisboa(1), inclusief de Azoren en Madeira, Porto(52), Coimbra(77), Viana de Castelo(102), Viseu(112), Santarém(136), Extremoz(159), Vila Real(176), Beja(192) en Faro(208). Al deze vestigingen stonden aan het hoofd van talrijke postkantoren; in totaal 219 kantoren. Later werd dit aantal kantoren aangevuld tot 230, deze laatste werd op 8 maart 1867 in gebruik genomen.

Bij de reorganisatie van 12 november 1868 werd '230' = Vila Nova de Gaia onder de 'administratie' van Porto geplaatst en kreeg nummer 75.

Bij deze stempels zijn de on- en doorbroken strepen dun met rond de 20 strepen. Men krijgt door de on- en doorbroken strepen een 'formule' van '6/8/6'(figuur 1) of '5/10/5'. Natuurlijk zijn hier afwijkingen in, zoals:

fig. 1

$\frac{6}{7}$	$\frac{5}{11}$	$\frac{5}{9}$	$\frac{5}{8}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{4}{12}$	$\frac{4}{8}$	$\frac{4}{7}$	$\frac{4}{6}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{3}{9}$	$\frac{3}{8}$
$\frac{6}{6}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{3}{3}$	$\frac{3}{3}$
4	105	64 74 120	100	1	127	54 221	1 52 77	1 52	52	220	77 102

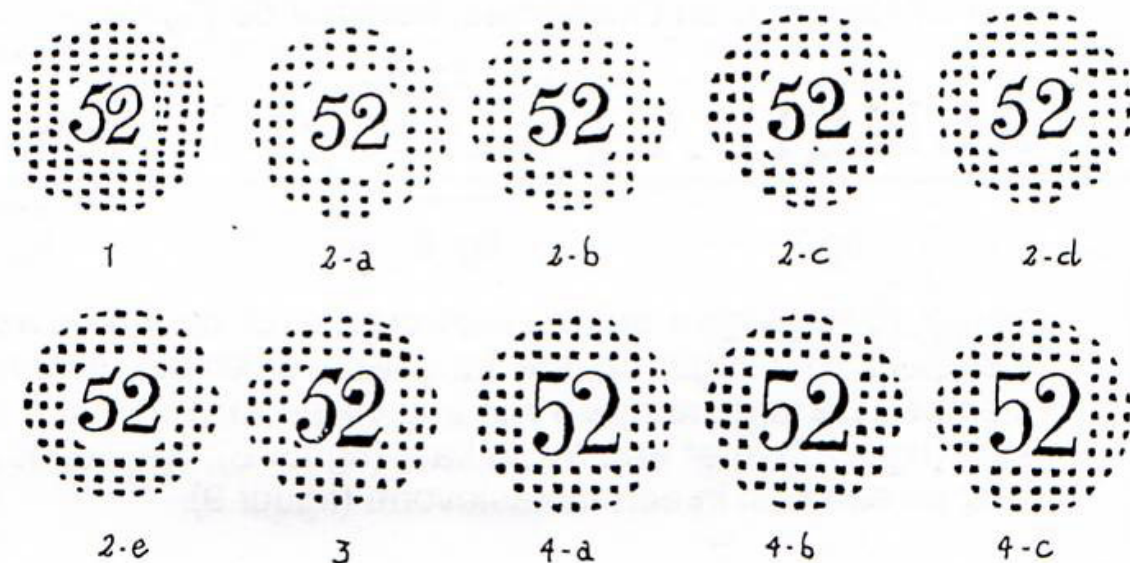
$\frac{6}{12}$	$\frac{6}{9}$	$\frac{4}{11-10}$	$\frac{5}{6-7}$
$\frac{5}{5}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{4}{4}$
52	48 56	104 114	17

fig. 2

Vanaf 1857(juni) werden bij 29 kantoren een nieuw type stempel in gebruik genomen, het zogenaamde '3/5/3'-type (figuur 2), met 11 on- en doorbroken strepen. Deze 29 kantoren/nummers zijn: 1, 6, 50, 53, 56, 60, 61, 67, 70, 71, 75, 76, 77, 102, 112, 136, 159, 161, 165, 166, 170, 171, 172, 173, 175, 176, 192, 208 en 220.

In het jaar 1857 maakten Lisboa en Porto gebruik van een zelfde soort van stempel, waarbij de cijfers, respectievelijk 1 en 52, in een door punten omgeven cirkel staan.

Vanaf 1858(juni) werd het zogenaamde '4/3/4'-type (figuur 3) voor 'alle' (oude en nieuwe) kantoren in gebruik genomen. Ook met 11 on- en doorbroken strepen, zoals het '5/3/5'-type. De kantoren die al in 1857 het '5/3/5'-type hadden gekregen, kregen dit '4/3/4'-type niet, met uitzondering van 14 kantoren/nummers: 50, 56, 71, 77, 102, 112, 136, 159, 166, 170, 171, 176, 192 en 208.

fig. 3

Op 12 november 1868 werden de Posterijen gereorganiseerd waarbij 'Portugal' een nieuwe indeling kreeg en verdeeld werd in 8 Postadministraties: Lisboa(1) inclusief de Azoren en Madeira, Porto(46), Coimbra(78), Vila Real(106), Viseu(129), Santarém(159), Beja(191) en Faro(208). Alleen Faro heeft zijn nummer behouden.

Het stempeltype veranderde ook; de stempels werden ovaal van vorm, met dikkere strepen, een '3/2/3'-type (figuur 4). Op dit

fig. 4

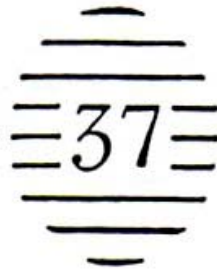

fig. 5

fig. 6

stempeltype zijn twee uitzonderingen, namelijk Setúbal, nummer 37 (figuur 5) en Guimarães, nummer 58 (figuur 6).

ALMEIDA

fig.7

SILVES

fig. 8

MIDOËS

fig. 9

Vanaf 1878 gingen enkele kantoren over op 2 nieuwe typen stempels: Een zogenaamde 'langstempel' en een ovale datumstempel. De langstempels zijn in diverse varianten, o.a: zonder kast (figuur 7), met een ovale kast (figuur 8), een rechthoekige kast en een kast in een fantasievorm (figuur 9).

fig. 10

fig. 11

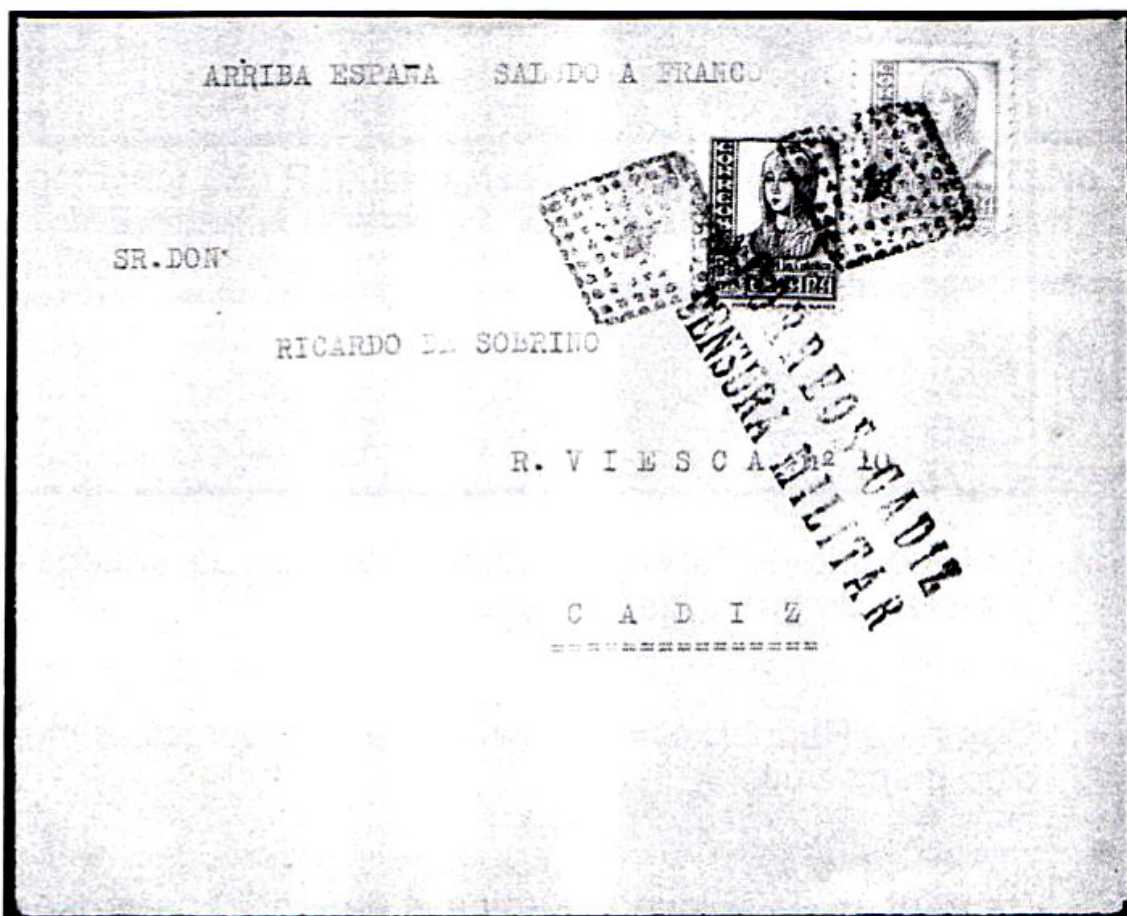
De ovale datumstempels (figuur 10) en de langstempels zijn vrij schaars in verband met de relatief korte periode waarin deze stempels zijn gebruikt, want in 1880 kwamen de bekende 'brug'-stempels (figuur 11) in gebruik, die tientallen jaren werden gebruikt.

Frits van Beekum en Jan van Gerwen.

Merkwaardige afstempelingen

In rare tijden gebeuren er rare dingen, dat is iets dat we allen wel weten. Zo ook tijdens de Spaanse burgeroorlog, een periode waarin de meest extreme dingen gebeurden ook op het gebied van de post.

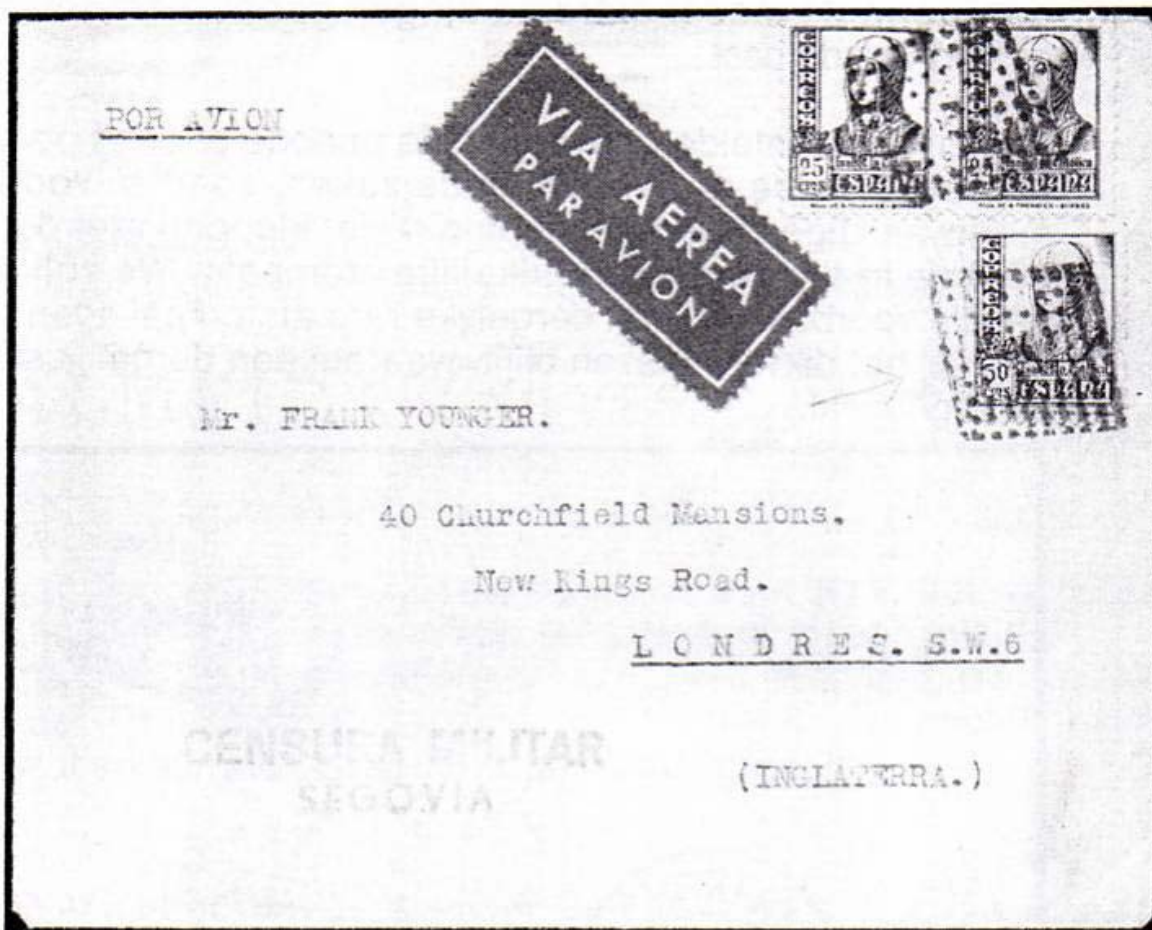
Wie zijn verzamelde brieven uit die periode er eens op nakijkt ontdekt diverse, rare, opvallende zaken, zoals bijvoorbeeld merkwaardige afstempelingen die niet kloppen met de in die periode in die plaats gebruikelijke stempels. We zullen hier enkele voorbeelden van dergelijke rare afstempelingen tonen, waarbij het dikwijls gissen blijft, waarom een dergelijk stempel werd gebruikt.

Brief van Cadiz naar Cadiz. De frankeerzegels werden afgestempeld met een oud stempel uit 1874. (Een soort puntstempel met een ster in het midden).

Dat een dergelijke rariteit zich niet beperkte tot een stad als Cadiz blijkt uit de volgende envelop van een brief van Segovia

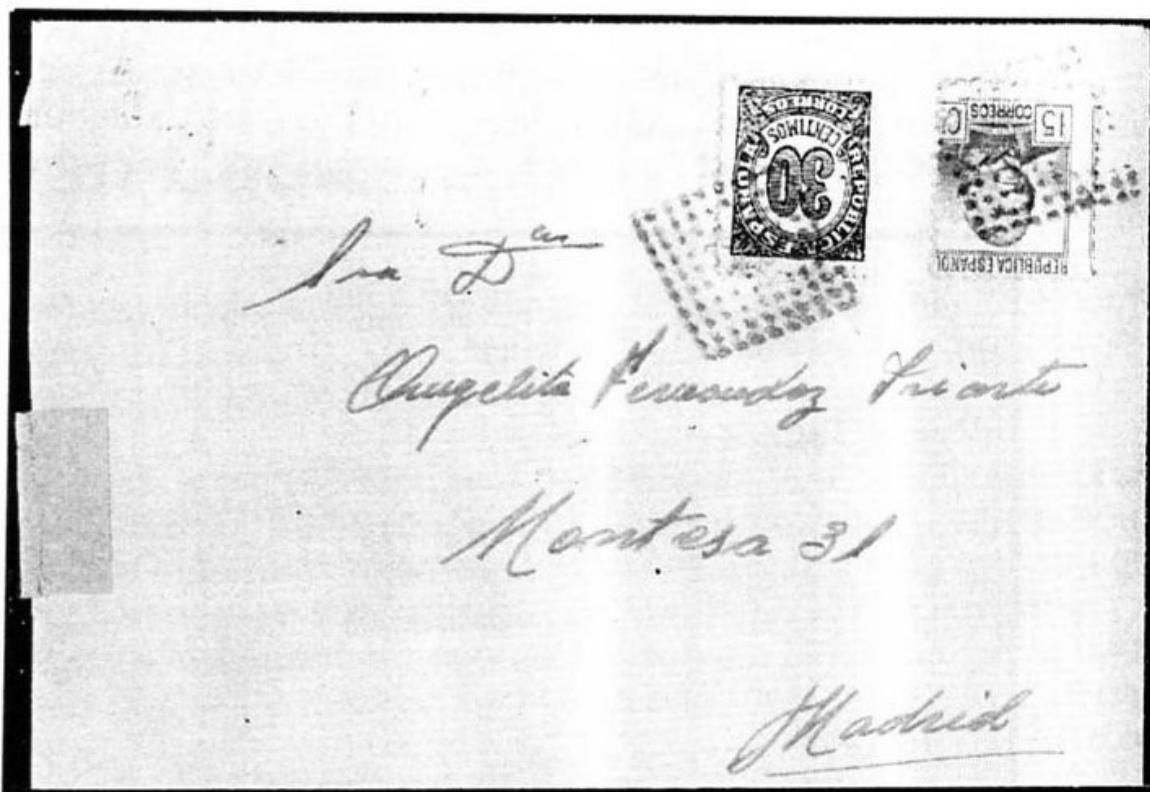
naar Londen. De zegels werden afgestempeld met weer een oud stempel uit 1874. (Een soort puntstempel met een donkere ster of ruitje in het midden). Een transferstempel op de achterzijde geeft een datum van 10 december 1938.

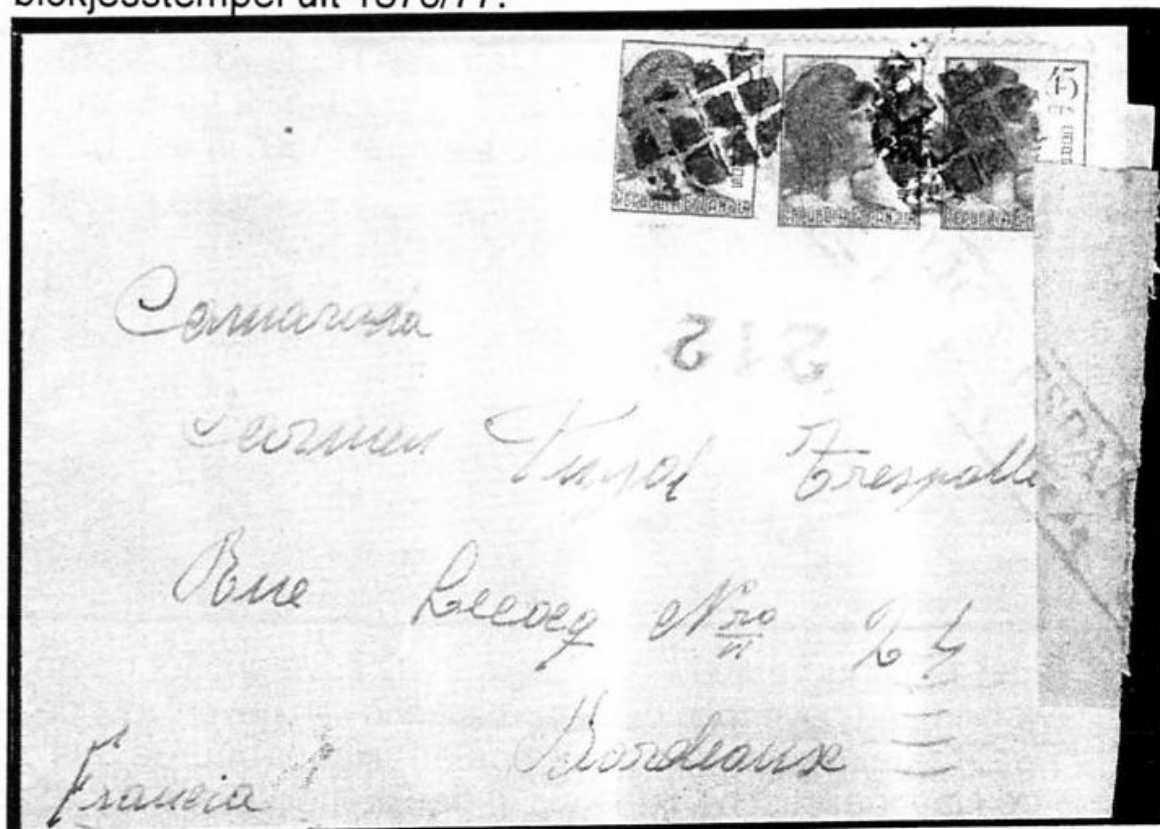
De twee brieven hiervoor kwamen beide uit de Nationalistische zone (zie de gebruikte Isabelzegels).

Ook in de Republikeinse zone haalde men dergelijke merkwaardige grapjes uit.

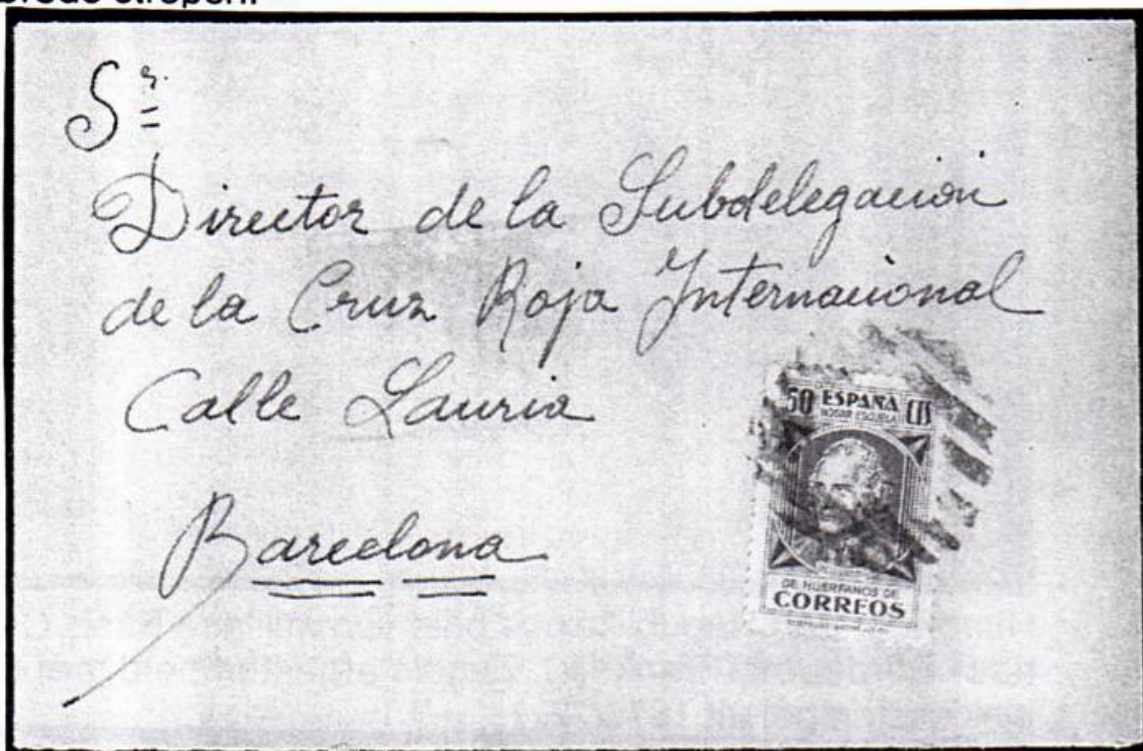
De brief op de volgende pagina is een brief gefrankeerd met Republikeinse zegels en bestemd voor Madrid. Deze brief toont hetzelfde beeld als op de voorgaande Nationalistische covers, namelijk afstempeling met een oud puntstempel met in het midden een ster.

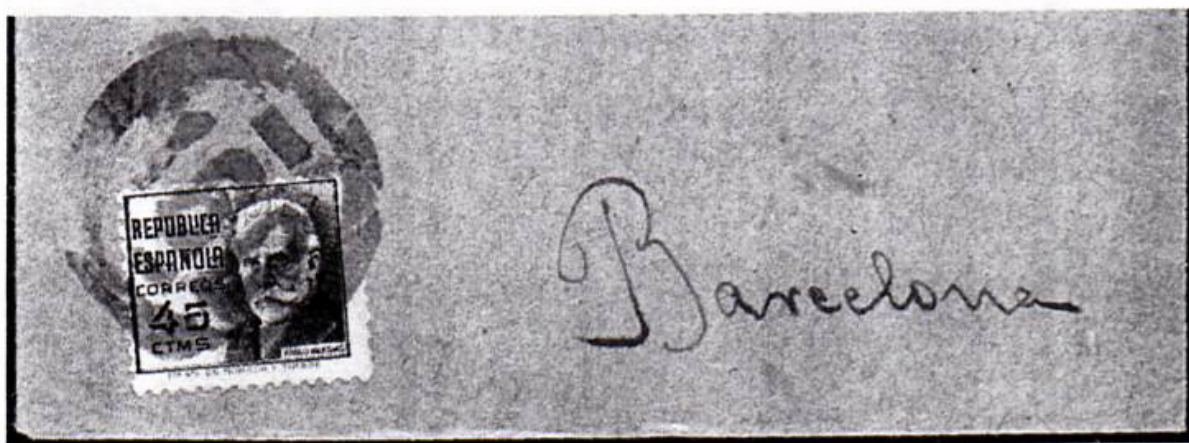
Hieronder een Republikeinse brief van militaire Basis CC No.12 naar Bordeaux (Frankrijk). Zegels afgestempeld met een oud blokjesstempel uit 1876/77.

Republikeinse brief van het front verzonden via Estafette No.. 40 naar Barcelona . Gefrankeerd met een weldadigheidszegel, ongeldig gemaakt met het oude stempel uit 1862-71 met acht brede strepen.

Republikeinse brief van militair aan Rode Kruis te Barcelona. Zegel Pablo Iglesias 45 Cts (ongebruikelijk links onder) afgestempeld met geïmproviseerd stempel "160" in een dikke cirkel.

Het zijn maar enkele voorbeelden uit zovelen. Tot op heden heb ik niemand gevonden die een verklaring kan geven voor deze merkwaardige manier van afstempelen. Het gebeurde dus zowel in de Nationalistische zone als in de Republikeinse zone, zowel in grote plaatsen als in kleine en aan het front. Minderaa

De verplichte toeslagzegels van Cadiz 1936/37

Aan het einde van juli 1936 nam de plaatselijke militaire commandant te Cadiz, generaal Ramón de Carranza, het burgemeestersambt van de stad over.

Het eerste wat hij deed was het instellen van de "**Comedores municipales**", gemeentelijke gaarkeukens zouden wij ze noemen, openbare gemeentelijke keukens, waar arme, behoeftige inwoners van de stad dagelijks een warm maal konden halen. Het ging bij deze maatregel niet alleen om het sociale element, maar ook om te trachten een halt toe te roepen aan de criminaliteit in de vorm van diefstal en soms plundering die het gevolg waren van de ellende van de burgeroorlog.

Het nare was echter, dat er voor dit werk in feite geen financiële middelen voorhanden waren. De staatskas en de deviezenvoorraden bevonden zich in handen van de Republiek te Madrid en in het gebied waar de Nationalisten de macht bezaten moest men zich zien te redden met lokale middelen.

Het financieren van overheidsuitgaven doormiddel van extra briefport, was in Spanje niets nieuws. In de vroegere oorlogen tegen de Carlisten 1874/77 en tegen de USA 1897/98 kende men oorlogsbelastingzegels in het gehele land en toen de wereldtentoonstelling 1929 in Barcelona een financieel fiasco werd, ging men ook op extra belasting van de briefport over om het tekort te dekken.

Reeds op 8 augustus 1936 had de commandant van de stad Sevilla lokale briefbelasting ingevoerd en dat bracht de commandant/burgemeester van Cadiz op het idee om in een brief van 12 augustus 1936 aan generaal Queipo de Llano, bevelhebber van het zuidelijke leger van de Nationalisten, toestemming te vragen voor de uitgifte van speciale toeslagzegels om op die manier zijn gaarkeukens te financieren, waarvan hij de bittere noodzaak uitgebreid omschreef.

Generaal Queipo de Llano antwoordde reeds op 14 augustus in positieve zin. Hij stelde:

1. Algemene maatregel. Alle correspondentie die Cadiz verlaat of correspondentie binnen de stad, dient extra te worden voorzien van een stadszegel in de waarde van 5 centimos.

Daarvan is overheidspost uitgesloten. Ook is het de stad toegestaan om op nog aanwezige Republikeinse postzegels een opdruk te plaatsen met de toeslag van 5 centimos.

2. De zegels worden door de stad voor uitgifte ter beschikking gesteld van tabakswinkels en andere posten die gerechtigd zijn postzegels te verkopen.

Ook deze toeslagzegels worden door die posten verkocht tegen de voor postzegels normale provisie. De waarde van de aan die posten geleverde extra zegels wordt aan de stad afgedragen.

3. De posterijen mogen post die niet van de verplichte toeslagzegels is voorzien, niet verwerken. Bij onvoldoende frankering dienen zij de geëigende maatregelen te nemen. (Men kan hierbij denken aan het heffen van strafport).

4. Het stadsbestuur van Cadiz, dient keurig boek te houden van de inkomsten via deze toeslagzegels. Zij mag deze gelden buiten de normale kas houden, doch dient er op toe te zien, dat deze gelden worden besteed aan het doel waarvoor de toeslagzegels zijn bedoeld. De netto opbrengst dient ten goede te komen aan de stadskeukens.

5. De burgemeester van Cadiz is gemachtigd de datum te bepalen waarop deze toeslagzegels verplicht zullen worden

Het niet naleven van deze verordening zal ik op grond van mijn bevoegdheden bestraffen.

Sevilla, 14 augustus 1936.

Er werd voor het vervaardigen van de zegels en voor het overdrukken van Republikeinse zegels een geschikte drukker gezocht dien men vond in de drukkerij van S.Repeto te Cadiz. Men begon met het vervaardigen van een plaat, waarmee men Republikeinse zegels die aan de kantoren nog in voorraad

waren kon overdrukken, welke platen overigens ook werden gebruikt voor de vervaardigen van de toeslagzegels.

Wanneer we een en ander bestuderen dan zien we, dat er drie typen zijn.

Type 1. Deze plaat werd voornamelijk gebruikt om Republikeinse zegels te overdrukken. Dit type heeft bovenin als toeslag: "+ 5 cts". Onderin zien we nog staan: "AGOSTO - 1936" en onderaan de naam van de graveur: "F. Yelamos".

Type 2. Daar is de "+" voor 5 cts verdwenen, alsmede "AUGOSTO - 1936", maar de naam van de graveur "F. Yelamos" is blijven staan.

Type 3. Mist zowel "+" voor de 5 Cts, als "AUGUSTO - 1936", terwijl hier ook de naam van de graveur "F. Yelamos" is verdwenen.

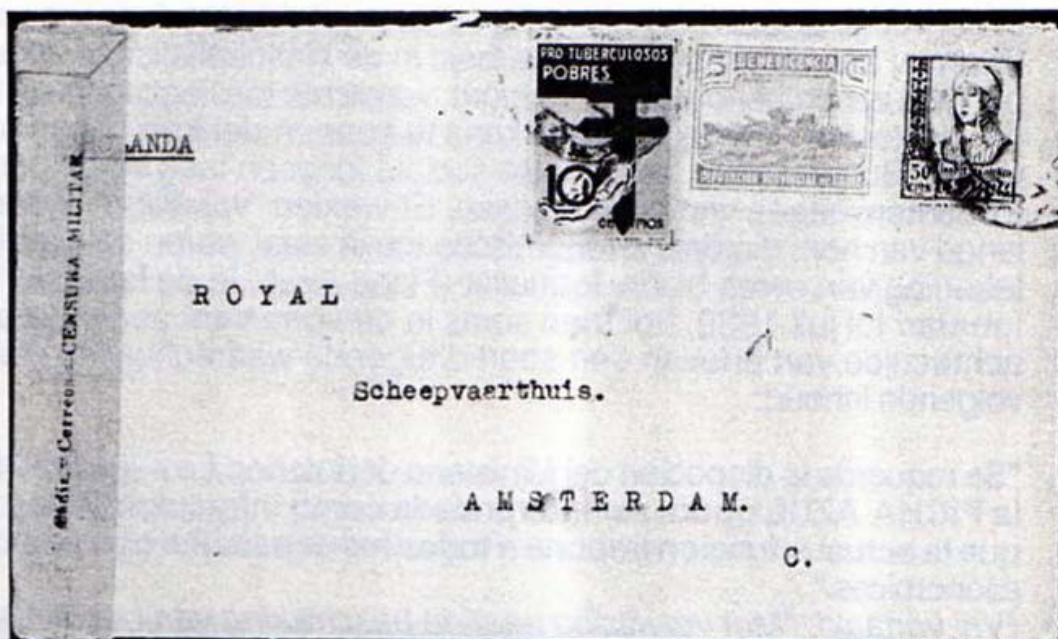

Zo zien we, dat ook in deze categorie van verplichte toeslagzegels interessante variaties zitten, die men zo op het oog niet opmerkt, want aanvankelijk lijken al deze gele zegeltjes op elkaar.

Propagandakaart voorzien van gemengde frankering te weten: 5Cts El Cid en 2Cts Estado Espanol, voorts 1Ct en 2Cts Republiek overdrukt en de gele toeslagzegel.

Verplichte toeslagzegel, "Canarias"

Een briefkaart naar Vigo en een brief naar Amsterdam, beiden afkomstig uit Cadiz. Naast de normale frankering voorzien van een speciale verplichte toeslagzegel van 5 Cts. De zegel toont het beeld van de Nationalistische kruiser "Canarias", die op 29-9-36 samen met de kruiser "Cervera" een overwinning behaalde op de Republikeinse Marine waardoor de Nationalisten de straat van Gibraltar gingen beheersen. Cadiz herdacht dit feit met een verplichte toeslagzegel.

Ficha Azul

In het vorige artikel met betrekking tot de verplichte toeslagzegels in Cadiz, kwam al aan de orde dat de overheid in de Nationalistische zone krap in het geld zat en genoodzaakt was om verplichte toeslagzegels uit te geven om de kosten van de stadskeukens te kunnen dekken. Tegen het einde van de Burgeroorlog raakten alle sociale fondsen leeg en ging men over tot samenvoegen van deze fondsen. Er werden "vrijwillige" bijdragen verlangd van hen, die daar economische toe in staat waren en wel via ondertekening van ewen blauw formulier (Ficha Azul). In de korte periode van februari tot juli 1939, trof men soms in de vorm van een stempel op de achterzijde van brieven een soort dreigende waarschuwing aan van de volgende inhoud:

"Se recuerda la disposicion del Ministerio del Interior: La negativa a suscribir la FICHA AZUL podra ser interpretada como infraccion de los deberes que la actual situacion impone a todos los espanoles con posibilidades economicas."

(Vrij vertaald: "Met verwijzing naar de beschikking van het Ministerie van Binnenlandse Zaken: Weigeren het BLAUWE FORMULIER te ondertekenen, kan worden uitgelegd als een poging tot ontduiken van sw plichten, die de huidige toestand aan alle Spanjaarden met economische mogelijkheden oplegt.")

Stempel op een brief van Bilbao naar Delft, gestempeld 18 februari 1939

